

o znanila

OD TIHE DO BELE NEDELJE

V letošnjem mesecu aprilu se zvrstijo štiri nedelje: tiha nedelja, cvetna nedelja, velikonočna nedelja in bela nedelja ali nedelja Božjega usmiljenja.

Na letošnjo tiho nedeljo beremo evangeljski odlomek o Jezusu in prešuštnici, ki jo pismouki in farizeji pripeljejo k Jezusu. Rekli so: »Mojzes nam je v postavi ukazal take kamnati. Kaj pa ti praviš?« (Jn 8,5). To so govorili, da bi ga preizkušali, kajti zanje ni bila »kamen spotike« grešnica, temveč Jezus. Jezus jim odgovori čisto na kratko: »Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo« (Jn 8,7b). In so začeli drug za drugim molče odhajati. Jezus in grešnica sta ostala sama. Gotovo se ji je kamen odvalil od srca, ko je zaslišala Jezusovo besedo, besedo večne Besede, »polne milosti in resnice« (Jn 1,14): »Kje so, žena? Te ni nihče obsodil? Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne gréši več« (Jn 8,10b.11b).

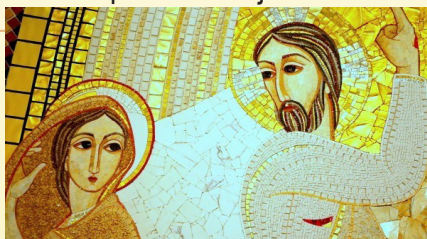
Na velikonočno nedeljo pa beremo: »Prvi dan tedna je prišla Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, h grobu, in je videla, da je kamen odvaljen od groba« (Jn 20,1). Kristus je namreč vstal, resnično je vstal!

Zadnja nedelja v mesecu aprilu je bela nedelja, nedelja Božjega usmiljenja, praznik Božjega usmiljenja. »Na ta dan so odprte globine mojega usmiljenja; na ljudi, ki se približajo izviru mojega usmiljenja, izlivam celo morje milosti. Oseba, ki pristopi k spovedi in svetemu obhajilu, prejme popolno odpuščanje krivde in kazni. Ta dan so odprte vse Božje pretočnice, po katerih tečejo milosti; naj se nihče ne boji približati se mi, čeprav bi bili njegovi grehi rdeči kot škrlat.« »Kje so ...? Te ni nihče obsodil? Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne gréši več.« »Božje usmiljenje, ki si za nas vsebovano v Jezusovem Srcu, posebej za grešnike – vate zaupam.« Aleluja!

J. I.

ŽUPNIJA LJUBLJANA POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

10. april - EZEKIJEL

Prerok Ezekijel je deloval med judovskim izvoljenim ljudstvom tedaj, ko ga je zadela najhujša nesreča – babilonska sužnost. Ljudem je odločno povedal, da je sužnost kazen za njihovo nezvestobo Bogu. Ezekijel je bil po poklicu duhovnik, kakor njegov oče. Njegovo ime pomeni 'močan je Bog'. Leta 597 je s kraljem Joahinom prišel v babilonsko sužnost. Tam je živel med pregnanci ob prepoku Kobaru. Za preroka je bil poklican leta 593 in je deloval do svoje smrti leta 571. Prerok Ezekijel je umrl kot mučenec. Rimski martirologij pravi o njem, da je bil "od sodnika izraelskega ljudstva, ki ga je svaril zaradi češčenja malikov, umorjen pri Babilonu in bil pokopan v grobu Abrahamovih prednikov, kamor so mnogi hodili moliti". Upodablja ga z mečem v roki, z vrati med dvema stolpoma, s tehtnico, z vozom, v katerega so vprežena bitja z obrazi človeka, leva, vola in orla.

6. POSTNA NEDELJA, CVETNA, 13. april

Cvetna (oljna) nedelja ali nedelja Gospodovega trpljenja je prvi dan velikega tedna, ko praznujemo Jezusov prihod v sveto mesto Jeruzalem. Triumfalni Jezusov prihod je veliko nasprotje temu, kar se bo v naslednjih dneh dogajalo v mestu: izdaja Jezusa, njegova obsodba in križanje. Toda cvetna nedelja nam pokaže, kdo prihaja v Jeruzalem na mladem osličku. Liturgija cvetne nedelje se začne s slovesno procesijo. Verniki se zberejo zunaj cerkve, duhovnik prebere evangelij o Jezusovem prihodu v Jeruzalem. Ljudje prinesejo oljne vejice in skrbno narejene butarice (presmece, pušeljce ...), ki jih duhovnik blagoslovi. Nato gre procesija s pesmijo in molitvijo v cerkev, ki je simbol za sveto mesto Jeruzalem. S to procesijo je izraženo hrepenenje po miru. Mir, ki prihaja z Jezusom in odhaja z njim v nebesa, bi naj napolnil tudi nas na zemlji. **Slovesen blagoslov zelenja na cvetno nedeljo bo ob 10.00 na župnijskem dvorišču. Preprosti blagoslovi bodo tudi pri drugih svetih mašah!**

VELIKI ČETRTEK, 17. april

Ob 9.00: krizmena maša v ljubljanski stolnici

Ob 19.00: slovesna maša Gospodove zadnje večerje

Jezus si je želel in pričakoval ta trenutek, v katerem je samega sebe podaril v podobi kruha in vina. V njegovi želji lahko prepoznamo željo Boga samega, Njegovo ljubezen do človeka in do stvarstva. Ta ljubezen čaka trenutek združitve. Človeka želi pritegniti k sebi, vendar pa je vprašanje, ali si tudi človek resnično želi srečati Boga in postati eno z Njim. Ali nismo morda preveč ravnodušni, raztreseni in polni vsega drugega? Jezus je med zadnjo večerjo predvsem molil. Njegova molitev je v evangelijih opisana z besedama zahvaljevanje in blagoslavljanje. Svoje trpljenje spremeni v molitev in jo daruje Očetu za ljudi. Tako se trpljenje spremeni v ljubezen, ki ima moč spremeniti tudi darove, v katerih On sedaj samega sebe podari ljudem, da bi preoblikoval nas in svet. Pravi in končni namen evharistične spremenitve je naše preoblikovanje. Evharistija ima za cilj novega človeka in novi svet. Jezus je med zadnjo večerjo Očeta tudi prosil. Molil je za enost, in sicer ne le med prisotnimi učenci, ampak med vsemi, ki verjamejo vanj. Apostol Peter je bil tisti, ki je želel Jezusa odvrniti od trpljenja, ki ni hotel, da mu Jezus umije noge. Vse to se ni skladalo z njegovo podobo Boga. Šele po srečanju z Jezusovim pogledom lahko

sprejme svojo nezadostnost, grešnost in potrebo po spreobrnjenju. Mi vsi se moramo vedno znova učiti in sprejemati Boga in Jezusa Kristusa takega, kot je, in ne kot bi ga želeli mi. Ni naključje, da je Jezus Petru njegovo poslanstvo zaupal prav med zadnjo večerjo. V evangeliju se Jezus ponižno skloni in nam umiva noge. Postavi se v držo sužnja, ki služi. Gospod želi, da ponavljamo njegova dejanja in besede: »To je moje telo, to je kelih moje krvi.« Vabi nas naj se hranimo z njim.

VELIKI PETEK, 18. april

Ob 15.00: v cerkvi pobožnost križevega pota

Ob 19.00: bogoslužje velikega petka

Križ vstopa v vse trenutke našega življenja. Ko Kristus sprejme nase križ, ni več nobenega ugovora k dejstvu, da želi biti Bog človeku popolnoma blizu. Ko sprejmemo dramo križa, dokončno vidimo, da Boga ne moremo izriniti iz nobenega dela svojega življenja, ne da bi povzročili katastrofo. Križ je znamenje, da se Bog ne sramuje nas, ki smo njegovi. Križ namreč ni samo ponižanje, ni nekakšna tekma, "kdo zmore več", ampak predvsem bližina, ki jo Kristus izkaže vsakemu človeku. Tudi Jezus sam ne postavlja v ospredje bolečin in razvrednotenja, ki mu jih križ povzroča, ampak predvsem ljubezen, ki se po križu razliva na ves svet. To je ljubezen, ki jo zmore samo Bog. To je polnost življenja, ki lahko premaga smrt. Toda kaj je pravzaprav križ? Je to samo nekakšno orodje, sredstvo, nekaj, kar nam vzbuja grozo? Spomnimo se, da Jezus križa ni samo doživel, ampak ga je tudi posvetil. Tisti kraj, kjer se je do konca darovala najsvetejša daritev Boga, je iz mučilnega orodja postal drevo življenja.

VELIKA SOBOTA, 19. april

Ob 6.00: blagoslov ognja in vode;

ob 11.00, 13.00, 15.00, 16.00 in 17.00:

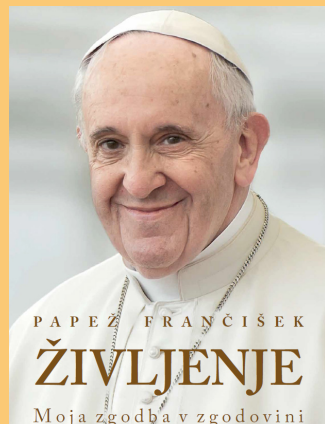
blagoslov velikonočnih jedi v cerkvi;

ob 15.00: blagoslov jedi na Fužinah (v Gostilni Babnik);

ob 19.00: velikonočna vigilijs.

Velika sobota je dan celodnevnega češčenja Jezusa v Božjem grobu, kamor je bil prenesen na veliki petek. Velikonočno praznovanje se začne z obredi velikonočne vigilijs (bedenja), ki s slovesnim bogoslužjem uvede v skrivnost Kristusovega vstajenja. Pri tem imajo poseben pomen blagoslov ognja, hvalnica velikonočni sveči, ki predstavlja vstalega Kristusa, in krstno bogoslužje oz. obnovitev krstnih obljub. Pri maši bomo prebrali več svetopisemskih besedil, ki predstavljajo odrešenjsko zgodovino. Velikonočni vigilijsi zaradi bogate simbolike in bogoslužnega dogajanja pravimo tudi mati vseh vigilij.

knjiga meseca

Papež Frančišek ŽIVLJENJE

Knjiga Življenje papeža Frančiška razkriva njegovo pot od otroštva v Argentini do vodenja katoliške Cerkve. Papež Frančišek v avtobiografiji prvič pripoveduje zgodbo svojega življenja in se spominja dogodkov, ki so zaznamovali človeštvo v njegovem času. Spregovori tudi o idejah, za mnoge drznih, ki so oblikovale njegov pontifikat: od izjav proti revščini in uničevanju okolja do neposrednih pozivov svetovnim voditeljem, naj pričnejo na drugačen način obravnavati vprašanja, kot so dialog med narodi, oboroževalna tekma in boj proti neenakosti. Jorge Mario Bergoglio vodi bralce od izbruha druge svetovne vojne leta 1939 do današnjih dni in jih pospremi na izjemno popotovanje skozi desetletja.

VELIKA NOČ, 20. april

Ob 6.00: vstajenje s procesijo in slovesno mašo; preostale maše: ob 8.30, 10.00 in 19.00.

Marija Magdalena zgodaj zjutraj hiti h grobu. Nihče je ne more ustaviti. V srcu nosi mir; prevzela jo je neizmerna ljubezen do Gospoda in potem sledi spoznanje: Gospoda so vzeli iz groba in ne vemo, kam so ga položili. Mar ni takšno pogosto tudi naše razpoloženje. Gospoda ni tam, kjer ga iščemo. Bog ne odgovarja tako, kot smo si predstavljali. In vendar ga Marija Magdalena ne neha iskati. Tudi Simon Peter in Janez ga iščeta. Ne moreta se sprijazniti, da ga ni. To je prvo povabilo velikonočnega jutra. Vera je iskanje Vstalega, čeprav prvo spoznanje ob grobu ni: Jezus je vstal, ampak: Ne vemo, kam so ga položili. Današnje jutro je povabilo k vstajenski veri, ki jo odkrivamo v ljudeh, ki se znajdejo pri Jezusovem grobu. Mar ni tudi naša vera pogosto podobna Marijini. Mar nismo pogosto zbegani in ne vemo, kje se Bog skriva, zakaj ga ni. A Marija Magdalena in žene vztrajajo v iskanju in Vstalega končno najdejo. Pot naše vere ni preprosta in prav je, da jo vzamemo zares tudi na to slovesno praznično jutro. Vstajenja ni mogoče dočakati, če se od bližnjih oddaljimo. Seveda v tem trenutku pomislimo na tiste, ki so sami in nimajo nikogar, ki bi bil z njimi. Naj bodo v naših mislih in bodimo z njimi na poti vere. Vera je vedno v občestvu in k temu nas vabi obhajanje velike noči. Gospod in Učitelj, je vstal in živi. Naj odstrani tančico negotovosti tudi z naših src!

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 21. april

Na velikonočni ponedeljek želimo kristjani utrditi našo vero v vstalega Jezusa tako, da veselo novico o vstajenju delimo s prijatelji in se skupaj z njimi veselimo. Kakor sta učenca na poti v mesto Emavs razpravljala

o velikonočnih dogodkih in ga prepoznala po lomljenju kruha, tako smo kristjani povabljeni, da živimo veliko noč v vsakdanjem življenju s spominjanjem na zmago življenja.

2. VELIKONOČNA, BELA NEDELJA, NED. BOŽJEGA USMILJENJA, 27. april

Današnji evangelijski odlomek govori o Jezusovem srečanju z apostolom Tomažem teden dni po vstajenju. Tomaž je človek, ki se ne zadovolji takoj in zato raziskuje, osebno preverja in želi priti do osebne izkušnje. Ob odrešilnem stiku z ranami Vstalega Tomaž pokaže dejansko svoje rane, svojo razcepljenost, svoje ponižanje. V znamenju, ki so ga pustili žebliji, pa najde odločilni dokaz, da je ljubljen, pričakovan, razumljen. Nahaja se pred Odrešenikom, polnim miline, usmiljenja in nežnosti. Prav takšnega Gospoda je iskal v skriti globini svojega bitja, saj mu je bilo od nekdaj znano, da je tak. Ko Tomaž doživi osebni stik z Jezusovo ljubečo in usmiljeno potrpežljivostjo, dožame globoki pomen vstajenja. Notranje preobražen izpove svojo polno in celostno vero vanj, ko vzklikne: „Moj Gospod in moj Bog!“ Tomaž se je tako rekoč dotaknil velikonočne skrivnosti, ki v polnosti razodeva Božjo odrešilno ljubezen, bogato z usmiljenjem. In tako kot Tomaž smo v tej drugi velikonočni nedelji tudi mi vsi povabljeni v ranah Vstalega zreti Božje usmiljenje, ki je večje od vsake človeške omejenosti in blesti nad temino zla in greha. „Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!“ – to je darilo, namenjeno tudi nam.

Sveti papež Janez Pavel II. (1978–2005) je 30. aprila leta 2000, na nedeljo po veliki noči, razglasil poljsko redovnico Favstino Kowalsko za svetnico ter ob tej priložnosti določil, da se bo prva nedelja po veliki noči »odslej v vsej Cerkvi imenovala nedelja Božjega usmiljenja«.

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA)

NEKAJ PASTORALNIH PERSPEKTIV

Spremljanje po razpadih in ločitvah

Sinodalni očetje so poudarili tudi »posledice ločitve ali razveze pri otrocih, ki so v vsakem primeru nedolžne žrtve«. Oni so prva skrb – nad vsemi premisleki, ki jih lahko opravimo –, ki jih ne sme zamegliti noben drug interes ali namen. Prosim ločene starše: »Nikoli, nikoli, nikoli ne smete jemati otroka za talca! Zaradi številnih težav in različnih razlogov ste šli narazen. Življenje vam je naložilo to preizkušnjo, toda otroci ne smejo nositi bremena te ločitve, ne sme se zgoditi, da bi bili kot talci uporabljeni proti drugemu zakoncu. Ko odraščajo, morajo slišati mater, kako lepo govori o njihovem očetu, čeprav nista skupaj, in da oče lepo govori o materi.« Neodgovorno je, če kdo z namenom, da bi si zagotovil otrokovo naklonjenost, da bi se maščeval ali branil sebe, kvari podobo očeta ali matere, kajti to škoduje otrokovemu notranjemu življenju in povzroča rane, ki jih je težko ozdraviti.

Čeprav ima Cerkev razumevanje za trenutke nesoglasja, skozi katere morajo iti zakonske zveze, ne sme nehati biti glas najšibkejših: otrok, ki trpijo, pogosto molče. »Kljub naši domnevno visoko razviti občutljivosti in vsem našim pretanjenim psihološkim analizam se sprašujem, ali smo dovolj občutljivi za duševne rane otrok (...) Ali zaznavamo težo gore, ki pritiska na otrokovo dušo v družinah, kjer slabo ravna drug z drugim in si med seboj povzročajo bolečine, dokler ne pride tako daleč, da je pretrgana vez zakonske zvestobe?« Te slabe izkušnje ne prispevajo k temu, da bi ti otroci dozore-

vali k temu, da bi bili sposobni za resnične in dokončne zaveze. Zato krščanske skupnosti ne smejo zapustiti ločenih staršev in teh, ki živijo v novi zvezi. Nasprotno, morajo jih vključiti in jih spremljati pri njihovi vzgojni nalogi. Kajti »kako bi sicer mogli tem staršem svetovati, naj naredijo vse, da bodo otroke vzgojili za krščansko življenje in jim bodo zgled prepričane in dejavne vere, če jih držimo stran od življenja skupnosti, kakor da so izobčeni? Skrbeti je treba za to, da se jim ne nalagajo nobena druga bremena poleg tistih, ki jih morajo otroci v tem položaju že sicer nositi!« Če staršem pomagamo zdraviti rane, in jim stojimo duhovno ob strani, stori to dobro tudi otrokom; potrebujejo družinsko obličje Cerkev, ki jim v tej boleči izkušnji daje oporo. Ločitev je zlo in to, da število ločitev raste, je zelo zaskrbljujoče. Zato ni dvoma, da je naša najvažnejša pastoralna naloga glede družin ta, da krepimo ljubezen in prispevamo k zdravljenju ran. Tako lahko preprečujemo stopnjevanje te drame našega časa.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.245-246)

SVETI IZIDOR

Njegov kip v cerkvi najdemo v desni stranski kapeli. Umetniki ga upodabljajo kot kmeta z motiko, žitnim snopom, s koso, cepcem ali lopato. Številne podobe ga prikazujejo, kako kleče pred znamenjem moli, angel pa namesto njega orje njivo. Je zavetnik kmetov in kmečkega stanu, zavetnik Madrida, priprošnjik za dobro žetev, proti suši in za dež. Sv. Izidor je živel v 12. stoletju. Bil je sin revnih staršev, ki so mu za doto dali močno in živo vero. Izidor je vse življenje delal kot najemnik pri madridskem veleposestniku Janezu de Vergas. Polja in njive so se ob delu njegovih rok razcvetele in zanemarjeno posestvo si je,

največ zaradi njegovih žuljev in truda, opomogli. Moč za napore je črpal iz vsakdanjega obiska cerkve in nenehne molitve. Vztrajna povezanost z Bogom mu je dajala vedrost in mir. Čeprav je bil Izidor reven, je podpiral druge reveže in jim dajal hrano. Umrli je 15. maja 1150, ko je dopolnil šestdeset let. Pokopali so ga najprej na župnijskem pokopališču, štirideset let kasneje pa so njegovo truplo prenesli v cerkev in na njegov grob so romali tisoči ter se mu priporočali v vseh dušnih in telesnih zadevah; zlasti v sušnih časih so se zatekali k njemu z molitvijo, da jim izprosi dež. Za svetnika je bil razglašen leta 1622 po čudežni ozdravitvi španskega kralja Filipa III. Ta je namreč nekoč po vmitvi s potovanja smrtno zbolel. Prosil je, naj mu prinesejo Izidorjevo relikvijo. Ko se je dotaknil, je v trenutku ozdravel. Njegovo češčenje pa se je že stoletja prej razširilo po skoraj vseh evropskih deželah. Ime Izidor na Slovenskem ni posebno pogosto, izvira pa iz grškega imena Isidoros. Zanimivo je, da se sv. Izidor pogosto pojavlja v slovenski ljudski pesmi, najbolj znana pa je tista, ki jo pejejo že otroci: Izidor ovčice pasel. Sveti Izidor goduje 15. maja (enako kot sv. Zo-fija), na dan svoje zemeljske smrti.

Sveti Izidor, ti, ki si vsako delo začel z molitvijo. Daj nam milost vere, da bomo vsako delo začeli z molitvijo in z zaupanje v božje varstvo in previdnost. Izprosi nam pri Bogu, da bomo obvarovani suše in da bodo naša polja obilno rodila in nam dajala vsakdanji kruh.

župnijsko dogajanje

POSTNO SREČANJE VERE IN LUČI

V nedeljo, 9. marca, je v župniji potekalo srečanje skupine Vera in luč. Najprej smo imeli uvodni pogovor o pomenu posta in pepelnice srede, potem pa smo v cerkvi imeli križev pot. Pri sveti maši smo nato namesto kesanja izvedli obred pepeljenja ter naše druženje sklenili s prepevanjem in domačim pecivom.

Neža Povhe

DUHOVNE VAJE ZA MLADE

Od 14. do 16. marca 2025 smo se mladi iz naše župnije udeležili duhovnih vaj, ki so potekale v Hiši kruha pri sestrah uršulinkah, kjer smo se počutili kot doma. Glavna tema duhovnih vaj je bila Nazaret – kako nas naša mladost, življenje v družini in vsakdanje izkušnje pripravljajo na naše Božje poslanstvo. Med duhovnimi vajami smo veliko časa posvetili pogovorom v manjših skupinah, kjer

smo mladi odprto delili svoje misli in izkušnje. Prav tako smo imeli čas za tišino in samostojni razmislek, kar nam je omogočilo, da smo globlje premislili o svoji poti in poslanstvu. Sobotni večer pa je bil namenjen zabavi in sprostitvi. Posebno hvaležni smo Robertu Friškovcu, ki nas je vodil skozi celoten program in nam pomagal, da smo poglobili svojo vero ter odnose med seboj. Na teh duhovnih vajah smo mladi stkali nova prijateljstva, se še bolj povezali in odšli domov hvaležni za vse, kar smo doživeli.

Pia Prešeren

ANDREJEVA ZAKONSKA SKUPINA

Tretji vikend v marcu smo se zakonci iz Andrejeve zakonske skupine odpravili na Zaplano na duhovne vaje. Naš voditelj jezuit p. Andrej Benda nas je "popeljal" na pot. Duhovne vaje z naslovom Majhni koraki so bile namenjene temu, da se ozreva vase, v naju in na najino družino in z majhnimi koraki, majhnimi spremembami, odkriva drug v drugem dragoceni dar. Ob svetopi-semskih odlomkih nas je voditelj popeljal v zahvaljevanje drug za drugega, za najino družino in prijatelje. Razmišljala sva, da je zakon prostor, kjer potrebujeva drug drugega, je prostor, v katerem deliva veselje, prostor, kjer imava tudi težke trenutke, ki pa jih zmoreva z roko v roki premagovati. Okrepila sva najin odnos, da skupaj zmoreva ve-

liko. Vikend je bil najina postaja, križišče, da sva se ustavila, razmislila in odšla naprej kot krepkejša, bolj goreča romarja upanja v svetem letu, da sva z Njim sklenila še močnejšo zavezo, ki nama bo pomagala na poti veselja in preizkušenj v najinem življenju.

K. P.

POSTNI PREDAVANJI

Dr. Anton Štrukelj, Glasnika lepote: papež Benedikt XVI. in Hans Urs von Balthasar

V mesecu marcu smo v okviru postnih predavanj imeli priložnost, srečati se z dvema zanimivima gostoma: z dr. Antonom Štrukljem in z gledališko in filmsko igralko Milado Kalezić.

Dr. Anton Štrukelj nam je v torek, 11. marca, predaval o dveh glasnikih lepote: papežu Benediktu XVI. in Hansu Ursu von Balthasaru. Predavatelj je oba »glasnika lepote« osebno poznal. Uvodoma je razložil pojem lepote v razmerju do dobrote in resnice. Nekdaj je veljalo zaporedje: resnica (resnično), dobrot (dobro) in lepota (lepo). Hans Urs von Balthasar pa postavi na prvo mesto lepoto (lepo). Če prav razumemo, lahko povezujemo tako zaporedje z razvojem človekove osebe od rojstva naprej. Dojenček zazna mater najprej kot lepo in seveda kot resnično. Njena lepota pa je izraz njene dobrote. Materina dobrot žari na njenem obrazu kot materinska lepota. To je prvi vtis, ki ga doživi dojenček, ko pri določeni starosti prepozna obličje svoje matere kot obličje drugega, potem ko se v prvih tednih ali mesecih po rojstvu doživlja še kot

del matere. (Lepoto materinega obličja lahko zremo na milostni podobi brezjanske Matere Božje z Jezusom v naročju.) Pomembna je tudi predavateljeva misel o razmerju med ljubeznijo in ponižnostjo. Po prepričanju apostola Pavla je največja med krepostmi ljubezen, po prepričanju sv. Avgušтина pa človeka odlikuje tudi ponižnost.

Hans Urs von Balthasar ni bil le eden najpomembnejših teologov 20. stoletja, temveč tudi odličen pianist. Že v zgodnji mladosti je znal igrati na klavir skladbe znanih skladateljev (Čajkovskega, Rahmaninova, Mozarta).

Predavatelj je doktoriral s tezo *Življenje iz polnosti vere*, s podnaslovom *Teologija krščanskih stanov pri Hansu Ursu von Balthasarju* (Ljubljana 1981). Balthasar pojasnjuje, da človek odigra »svojo dodeljeno vlogo dobro in pravilno le tedaj, če se pusti 'izvoliti' in 'pošiljati'« (Življenje iz polnosti vere, str. 19). Zato so temeljni pojmi njegove teologije stanov »izvolitev«, »poklicanost« in »poslanstvo«. V slovenščino je prevedenih več Balthasarjevih del, med drugimi knjiga *Teologija tridnevja* (Mohorjeva družba, Celje 1997).

Joseph Ratzinger, poznejši papež Benedikt XVI., je imel pomembno vlogo pri II. vatikanskem koncilu. Pozneje je bil kot prefekt kongregacije za nauk vere desna roka papeža sv. Janeza Pavla II. Vodil je pripravo Katekizma Katoliške cerkve (slovenski prevod 1993). V slovenščino je prevedel

nih že 40 njegovih knjig, med njimi Uvod v krščanstvo, Duh liturgije, tri knjige o Jezusu iz Nazareta in štiri knjige v obliki pogovora z njim avtorja (vpraševalca) Petra Seewalda. Odliki Ratzingerjevih knjig sta natančnost izražanja in lepota jezika. Njegovo geslo je bilo: »Sodelavci resnice« (»Cooperatores veritatis«, »Mitarbeiter der Wahrheit«), zato lahko sklepamo, da je imel pomembno vlogo pri nastanku okrožnice *Sijaj resnice* papeža sv. Janeza Pavla II. Podobno kot Hans Urs von Balthasar je znal igrati na klavir in je občudoval Mozartovo glasbo.

Milada Kalezić, Vsa moja resnica je v njem

V torek, 18.marca, pa smo v okviru post-nih predavanj poslušali pogovor z upokojeno gledališko in filmsko igralko Milado Kalezić. Pogovor je vodila Ksenija Hočevnar. Milado Kalezić vežejo na naš kraj spomini na zgodnjo otroško dobo, saj je s starši eno leto živela v našem kraju, ker je bil njen oče vojaški častnik v tukajšnji vojašnici. Kakor je povedala, so na (dveh) fotografijah iz tistega časa videti zares srečna družina. Pozneje so se preselili v Celje, nato v Maribor (vmes so nekaj časa bivali v Slovenski Bistrici). Oče je bil kot častnik Jugoslovanske ljudske armade ateist in družinska vzgoja je slonela na ateističnih temeljih: »... nikoli nismo šli v cerkev in o Bogu se ni govorilo« (Vsa moja resnica je v Njem, str. 15). Miladi pa se je od zgodnjih otroških let zdelo čudno, da se odrasli tako zelo strastno oklepajo ateističnega prepričanja. Kakšno zadoščenje jim to ponuja?! Pripovedovala je tudi o bližnjem srečanju s nekim zagrizenim odraslim brezvercem: kako jo je (milo rečeno) okaral zgolj zaradi pozdrava »adijo«. Zelo živo je pripovedovala o svoji poti do vere v Jezusa Kristusa. Iz njenega pripovedovanja je sklepati, da pravzaprav nikoli ni delila svojega prepričanja z nevernimi bližnjimi in daljnimi. Navsezadnje je besedna umetnost, ki jo je strastno prebirala, »polna Boga«. Pomislimo samo na Prešerna, na

njegovo Zdravljico («Bog živi našo nam deželo, / Bog živi ves slovenski svet ...»). V življenjskih preizkušnjah, v najhujši stiski, se je začela zatekati k »neznanemu Bogu«. In »neznani Bog« jo je uslišal. Začutila je, da ji ponuja pomoč v stiski. Kar dvanajst let je molila k »neznanemu Bogu«. Toda kako mu je ime? (Podobno se je spraševal Mojzes.) Odgovor se ji je ponudil na pravoslavni božič 7. januarja 2003. Izvedela je, da je njenemu Bogu ime Jezus. Pri 49 letih se je dala krstiti v Pravoslavni cerkvi v Črni gori. (Njena hči Iva in vnukinja Klara sta bili krščeni v Katoliški cerkvi.). Večer z Milado Kalezić je bil nadvse zanimiv in poučen tudi zato, ker smo lahko dobili vpogled v duhovni svet Srbske pravoslavne cerkve. Na postnem večeru nas je bilo navzočih tudi več članov bralnega kluba, kjer smo se pred časom že pogovarjali o njeni duhovni avtobiografiji z naslovom *Vsa moja resnica je v Njem*. Tokrat je bilo na voljo tudi nekaj izvodov te njene knjige, ki jo je izdala založba Družina (Ljubljana 2024).

SVETOLETNO ROMANJE V OGLEJ

V soboto, 22. marca, smo v okviru svetoletnega romanja ljubljanske nadškofije poromali v Oglej tudi romarji iz poljske župnije. Vemo, da je slovensko ozemlje severno od Drave v preteklosti pripadalo salzburški nadškofiji, južno od Drave pa dolga stoletja oglejskemu patriarhatu. Tudi prva zgodovinsko izpričana omemba cerkve v Polju je povezana z Oglejem: v zborniku naše župnije z naslovom

Polje, kdo bo tebe ljubil ... (Ljubljana 1999) namreč beremo, da je 15. 8. 1499 »delegat oglejskega patriarha posvetil dva oltarja v cerkvi Device Marije v Polju« (str. 3).

Sveto leto je priložnost, da utrdimo svojo krščansko in nacionalno istovetnost. To bi bil lahko eden od ključnih sadov svetega leta. Ne pozabimo, da je tudi Črtomir, junak našega nacionalnega epa, Prešernovega Krsta pri Savici (1835), po krstu pri slapu Savici odšel v Oglej in da je bil tam posvečen v duhovnika. Potem pa je postal misijonar in začel širiti krščansko vero med svojimi rojaki in tudi onstran meja slovenskega ozemlja. Kot »romarji upanja« smo se odpravili v Oglej, da bi utrdili našo krščansko istovetnost. Prešeren v svoji pesnitvi namiguje tudi na krst naših prednikov Gorazda in Hotimirja (Hotimir – Črtomir) sredi 8. stoletja, čeprav vemo, da nista bila krščena v Ogleju, temveč na Bavarskem, na otoku Herreninsel sredi Chiemskega jezera.

Pri sv. maši v častitljivi oglejski baziliki, ki je sledila katezezi pred cerkvijo, je ljubljanski nadškof Stanislav Zore namenil poseben poudarek prav pomenu krsta. Pomagal si je z mislijo Gregorja Čušina: s krstom smo izvoljeni, poklicani in poslani, da plavamo proti toku. Kaj bi se zgodilo, če bi se Jezus po krstu v Jordanu prepustil toku? Končal bi v Mrtvem morju ... Kristjan, ki bi se prepustil toku, bi prejel ali slej postal žrtev »kulture smrti«, postal bi duhovno mrtev. Kristjanovo poslanstvo pa je, da plava proti izviru, kjer je vir čiste, najčistejše vode in kjer je vir življenja. Eden od virov, kjer se je začela evangelizacija slovenskega ozemlja, je vsekakor Oglej. Znan je podatek, da se je emonski škof Maksim Emonski leta 381 udeležil pokrajinskega koncila v Ogleju.

Za kristjana je ključnega pomena, da se čim globlje ukoreninja, da se utrjuje v notranjem človeku. Zasidranost v notranjem človeku mu daje dovolj trdnosti, da lahko prinaša upanje tja, kjer se ljudi lotevata malodušje in obup. Kot »romar upanja« naj bo tudi »misijonar

upanja», tako kot je Črtomir po mašniškem posvečenju v Ogleju postal misijonar ... Pri tem je zelo pomembno, da pogosto vsaj v duhu poromamo v kraje, kamor segajo korenine naše krščanske vere: v Oglej, Salzburg, na otok Herreninsel na Chiemskem jezeru...

Po sv. maši v oglejski baziliki smo se odpeljali še v Gradež. Tam smo si ogledali dve starokrščanski cerkvi (manjšo Marijino in večjo, katere zavetnica je sv. Evfemija) ter krstilnico. V obeh cerkvah so podobni talni mozaiki kot v oglejski baziliki. Po ogledu smo se sprehodili še ob morju, potem pa smo se odpeljali proti Sloveniji. Večerali smo v gostilni Pr' mlinarju v Dolenji vasi pri Senožečah. Postregli so nam z zelo okusno večerjo, pri večerji pa je bila tudi priložnost za prijeten pogovor. V Polje smo se vrnili ob osmih. Hvala g. župniku za organizacijo in izpeljavo duhovno izredno bogatega romanja.

J. I.

OSEMDESETLETNICA

Naš duhovni pomočnik g. Jožef Drolc je v četrtek, 13. marca, prav na 13. obletnico izvolitve Jorgeja Maria Bergoglia za papeža, obhajal 80-letnico življenja. Hvaležni župljani mu voščimo še naprej obilo Božjega blagoslova – da bi mu njegov nebeški zavetnik sv. Jožef izprosil še veliko let življenja in da bi še naprej ohranjal življenjsko vedrino.

dogodki

OTROŠKI KRIŽEV POT

Križev pot za otroke in druge, ki ga bodo oblikovali otroci veroučne šole, bo v petek, 11. aprila, ob 18.00 v cerkvi. Veroučenci posameznih razredov, skavti in lučkarji bodo sodelovali pri posameznih postajah križevega pota. Otroci naj doma izdelajo križe in naj jih prinesejo s seboj. Na križ naj navežejo molitveni namen (za bolne, za starše...). Na začetku bodo križe položili pred oltar v cerkvi, na koncu pa odnesli naključnega ter v tednu do velike noči v družini molili za namen, ki ga bodo dobili napisanega na križu, ki ga bodo vzeli. Vabljeni otroci, starši in drugi farani, da skozi otroške oči doživimo Jezusovo trpljenje.

20. RADIJSKI MISIJON

Radijski misijon »Gospod, pomnoži nam vero! (Lk 17,5)« bo od 6. aprila do 12. aprila 2025. S svojimi razmišljanji v osrednjih dnevnih govorih (ob 17.00) bodo sodelovali škofje ordinariji, ki bodo premišljevali ob besedilu veroizpovedi, saj je letos 1700 letnica nicejske veroizpovedi. Poleg škofov ordinarijev bosta sodelovala še nadškof Marjan Tumšek in škof Jurij Bizjak. V času radijskega misijona želimo vsak dan posvetiti obisku ene od škofij. Misijonski nagovori bodo vsak dan ob 10.30 in 17.00. Ponovitev misijonskih vsebin bo vsak večer med 22. in 24. uro. V času radijskega misijona je petek, 11. aprila, načrtovan kot spovedni dan.

OBVESTILA

bralci beril

6. april - 5. postna, tiha nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Nadja Kranjc
2b. Andrej Kocjančič
10⁰⁰ 1b. Urška Vintar
2b. Tatjana Mihoci
19⁰⁰ 1b. Marjan Kuhelj
2b. Kati Rupnik

13. april - 6. postna, cvetna nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Barbara Gabrovšek
10⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Neža Plut
19⁰⁰ 1b. Saša Žle
2b. Tomaž Vidmar

17. april - veliki četrtek

- 19⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Neža Plut

18. april - veliki petek

- 19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Marjan Kuhelj

19. april - velika sobota

- 19⁰⁰ po predhodnem dogovoru

20. april - velika noč

- 6⁰⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Štefan Bahun
8³⁰ 1b. Janja Groznik
2b. Marjeta Snoj
10⁰⁰ 1b. Klavdija Rudolf
2b. Marjeta Cerkvenik
19⁰⁰ 1b. Maksimilijan Sotošek
2b. Marica Rabzelj Mihelič

27. april - 2. velikonočna, bela nedelja

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Nadja Kranjc
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Viki Vertačnik
19⁰⁰ 1b. Marjan Kuhelj
2b. Hana Besjedica

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Marjan Planinšek: 1M (sosedje)/+ Miroslav Ruparčič: 3M (Elizabeta in Miro Drobnič)

kršчени

Lovro Kuraš, Izabela Marija, Julija Zala, Sofija Lina

krščansko pokopani

Marija Mikič, Anton Črček, Marija Valentak

dobra dela

Za servis orgel: 20 € (n. n.), 150 € (n. n.), 77 € (n. n.), ob pogrebu
+ Marjana Planinška: 65 € (sosedje namesto cvetja)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 2. 4., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

APRIL - MALI TRAVEN

1.	tor	Irena in Agapa, mučenki	POSTNO PREDAVANJE
2.	sre	Frančišek Pavelski, redovni ustanovitelj	PRIPRAVA NA KRST
3.	čet	Sikst I., papež	ZAKONSKA SKUPINA MLADIH
4.	pet	Izidor Seviljski, škof in cerkveni učitelj	
5.	sob	Vincencij Ferer, duhovnik	
6.	ned	5. postna nedelja, tiha; Viljem, opat	
7.	pon	Janez Krstnik de la Salle, duhovnik	SVETOPISEMSKA SKUPINA
8.	tor	Maksim in Timotej, mučenca	POSTNO PREDAVANJE
9.	sre	Maksim Aleksandrijski, škof	
10.	čet	Ezekiel, prerok	
11.	pet	Stanislav, škof	OTROŠKI KRIŽEV POT
12.	sob	Zenon Veronski, škof	
13.	ned	6. postna nedelja, cvetna; Martin I., papež, mučenec	DAROVANJE ZA ŽUPNIJO
14.	pon	Lidvina, devica	ČIŠČENJE CERKVE/BOŽJI GROB
15.	tor	Helena, kneginja	
16.	sre	Bernardka, redovnica	
17.	čet	Veliki četrtek; Rudolf, mučenec	SPOMIN ZADNJE VEČERJE
18.	pet	Veliki petek; Evzebij, škof	OBREDI VELIKEGA PETKA
19.	sob	Velika sobota; Leon IX., papež	BLAGOSLOV JEDIL/VEL. VIGILIJA
20.	ned	Velika noč; Teotim, škof	VSTAJENJSKA PROCESIJA
21.	pon	Velikonočni ponedeljek; Anzelm, škof	EMAVS
22.	tor	Velikonočna osmina; Aleksandra, mučenka	
23.	sre	Velikonočna osmina; Jurij, mučenec	
24.	čet	Velikonočna osmina; Fidelis, mučenec	ROMANJE V JUŽNO ITALIJO
25.	pet	Velikonočna osmina; Marko, evangelist	ROMANJE V JUŽNO ITALIJO
26.	sob	Velikonočna osmina; Marija Mati dobrega sveta	ROMANJE V JUŽNO ITALIJO
27.	ned	2. velikonočna, bela ned., ned. Božjega usmiljenja	ROMANJE V JUŽNO ITALIJO
28.	pon	Peter Chanel, duhovnik, mučenec	ROMANJE/PRVOMAJSKE POČITNICE
29.	tor	Katarina Sienska, devica, cerkvena učiteljica, zavetnica Evrope	PRVOMAJSKE POČITNICE
30.	sre	Pij V., papež	PRVOMAJSKE POČITNICE